

HIPO

review

®

WK AKEN OM NIET TE VERGETEN

Jumping

SCHOONHEID EN GAAFHEID VERZILVERD IN AKEN

Nergens ter wereld is paardensport zo vervoerend mooi als op de weidse groene vlakte van Aken, nergens krijgen de paarden zoveel ruimte en vrijheid. In dit theater van de sportieve schoonheid speelde de jonge Belgische cast met Thibau Spits, Nicola Philippaerts, Pieter Devos en Abdel Saïd een fel toegejuichte absolute hoofdrol. Nadat het viertal in de landenwedstrijd alleen het thuis rijdende Duitsland moest laten voorgaan deed

de vijftientwintigjarige Spits er nog meer dan een schepje bovenop. Met de wonderlijke Impress K van 't Kattenheye Z oogstte hij een tweede zilveren medaille achter de ongenaakbare Zwitser Steve Guerdat. We brengen u het spannende verhaal van een succesvol wereldkampioenschap.

PROLOOG

Zoals in het theater is het eerste deel vooral een kennismaking met de personages. Tot zover gaat de vergelijking op met de

Een prestatie die nog vele jaren zal nazinderen. Thibau Spits sprong op de heilige grond van Aken met Impress-K van 't Kattenheye Z naar team- en individueel zilver. (Foto: FEI/Benjamin Clark)

eerste rubriek op het WK springen. Immers niet minder dan 145 - u leest het goed, honderdvijfveertig - deelnemers mochten de start nemen op de eerste dag. Geen jumping, eerder een cavalcade en mogelijk de saaiste rubriek ooit. Wellicht onder het motto dat iedereen zijn kans moet krijgen om wereldkampioen te worden. Balken op 1.55m en het parcours zo snel mogelijk afhaspelen. Geen probleem voor wie bij de top hoort, maar wel een ander verhaal voor wie in deze mondiale context Oezbekistan of Kyrgystan, met alle respect, komt vertegenwoordigen. Je kan je er vragen bij stellen, vooral voor wat de geschiktheid en de paraatheid van de paarden betreft. In elk geval werden tien combinaties uitgesloten en noteerden we er vier die wisselijk de pijp aan maarten toespeelden. Het minst snelle duo kwam uit Australië, Rowan Willis deed er met Handsome precies 109.97 seconden over en eindigde op plaats 131. Dit voor wat de achterhoede betreft. Belangrijker zijn allicht de namen van de kanshebbers die zich in dit eerste luik niet lieten verrassen, snel en precies doorheen het parcours galoppeerden en zich veiligheidshalve een plaats vooraan reserveerden.

VOORTREFFELIJKE START

En dat waren in de eerste plaats de eigen vertegenwoordigers. Geen van de vier liet zich op een foutje betrappen zodat de tijd waarmee ze binnenreden geen wijziging onderging, met andere woorden dat de kansen gaaf bleven. Missie geslaagd voor Nicola Philippaerts (72.61 sec.) die in Aken al meer dan een opgemerkte prestatie afleverde. Met de zestienjarige ervaren merrie Katanga v/h Dingshof (Cardento), gefokt door Jaak Vermeulen, pakte hij de achtste plaats. Pieter Devos (72.76), ondertussen ook al een man van vele veldslagen, bracht zijn eigen fokproduct, toch wel een unicum op dit niveau, Casual DV Z (Cornet Obolensky) in stelling en legde mooi beslag op de twaalfde plek. En ook de andere twee sloten netjes aan: Thibaut Spits (73.80) maakte alweer indruk met Impress-K van 't Kattenheye Z, gefokt door Tony en Mieke Raman-Strubbe, zeventiende, en Abdel Saïd (75.85) die als een van de eersten van start moest gaan deed het ook al voortreffelijk met Wathnan Quaker Brimbelles Z (Quicksilver St Siméon). Ter vergelijking: de snelste was de Fransman Julien Epailard met Fringan de Vesquerie in 70.60 sec. voor Harrie Smolders, 71.96, en de BWP-ruin Mr Tac, en als derde binnengelopen: Scott Brash en Hello Mango, 72.19. Epailard en Smolders zullen in het verdere verloop van het WK stilletjes uit beeld verdwijnen, Brash niet.

NICOLA PHILIPPAERTS SCHUIFT OP

De voormalige nummer één van de wereld ziet in de eerste ronde van de tweede wedstrijd zijn kans schoon om de leiding

De straffe zilveren Belgische ploeg. Vlnr. Abdel Saïd, Nicola Philippaerts, teammanager Peter Weinberg (GER), Pieter Devos en Thibaut Spits. (Foto: Med Hippo Foto - Dirk Caremans)

te nemen. Frank Rothenberger zet net als op de eerste dag een fair parcours neer dat Brash als eerste weet af te ronden. In zijn zog schuift ook de Duitse Sophie Hinners, die we eerder in ditzelfde Aken leerde kennen als een getalenteerde amazone, naar een tweede plaats met de elfjarige Iron Dames Singclair. En daar is ook de onvermijdelijke Steve Guerdat die zijn Dynamix de Belhème naar de derde plaats in de tussenstand loodst, een plaats die hij deelt met Daniel Deusser en de twaalfjarige BWP hengst Otello de Guldenboom (Tobago), gefokt door Hugo Versnick. Ook Nicola Philippaerts geeft geen krimp en nestelt zich op de vijfde plaats. Hoop doet leven. Net als de Limburger rijdt ook Saïd een schitterende en vlekkeloze rit en blijft vooraan in de rangschikking. Ook

OOK DE BELGISCHE YOUNG RIDERS LATEN ZICH ZIEN

Naast het WK jumping kregen in Aken enkele Belgische young riders de kans om ervaring op te doen in het indrukwekkende stadion. Op vrijdag kwamen Lauranne Spits met Parel van het Russeltveld en Louise Ameeuw met Kaliber aan de start. Beide amazones begonnen met een foutloze ronde. Louise sprong vervolgens nog foutloos in een teamwedstrijd waarin ze team vormde met een Zweedse, een Hongaarse en een Noorse. Ze scoorde dubbel nul in de Grand Prix wat haar de vijfde plaats opleverde. Max Paschertz won voor eigen publiek met Foodfox' Cathilde H. 🐾

Mathias Wentein

WAT IS DAT TOCH MET NEDERLAND?

Vele jaren lang was Nederland zowat het gidsland in de paardensport. Aan de top in het dressuurrijden, outstanding in jumping. Een tijd ook dat de Belgische ruiters, op enkele uitzonderingen na, hun noorderburen moesten laten voorgaan. Op het WK in Aken bleek nog maar eens dat Oranje lang niet meer toonaangevend is in de springsport. Bas Moerings/Ipsthar, Harrie Smolders/Mr Tac, Willem Greve/Grandorado en Michael Greeve/Denver kwamen nog wel zonder al te veel kleerscheuren door de openingswedstrijd, het jachtparcours, maar daarna liep het toch weer mis voor het team van Wout-Jan van der Schans. Er was voor Nederland geen plaats bij de laatste tien die de landenwedstrijd mochten betwisten en ook in de individuele finale was geen Nederlander te bespeuren. Debutant Moerings bleek de beste op de 42ste plaats en Smolders eindigde als 46ste. De bondscoach liet weten dat zijn ploeg alles op alles stelt voor het EK volgend jaar en dat daar koste wat kost een ticket moet behaald worden voor de Spelen van Los Angeles 2028. Dat geldt overigens ook voor Zweden.

De inkt voor dit stukje is net opgedroogd wanneer het volgende bericht ons bereikt: “De KNHS, de Koninklijke Nederlandse Hippische Sportbond, beëindigt per 31 december de samenwerking met Wout-Jan van der Schans.” Het overvalt me gruwelijk, aldus de bondscoach, die betreurt zijn traject niet verder te kunnen afmaken. “Nieuw management, nieuwe wetten, zeker, en daar zal ik me moeten bij neerleggen.” Dat traject was voornamelijk gericht op kansen voor jonge ruiters en investering in de toekomst. Wout-Jan van der Schans was bij de KNHS aan de slag vanaf begin vorig jaar en won met het team de landenwedstrijden

Harrie Smolders begon nochtans sterk aan het WK met BWP'er Mr Tac, als tweede in het jachtparcours. Maar ook hij kon een Nederlandse teamkwalificatie voor de Olympische Spelen niet verzekeren. Het betekende het ontslag voor teammanager Wout-Jan van der Schans. (Foto: FEI/Benjamin Clark)

van Dublin en Rotterdam. We vermoeden dat bij de Nederlandse federatie vooral de angst om de Spelen van L.A. niet te halen een cruciale rol heeft gespeeld. Wie de opvolger wordt van van der Schans was bij het ter perse gaan nog niet duidelijk. ➡

Leo De Vos

Thibaut Spits rijdt een oogstrelend parcours in de uitgestrekte heerlijke vlakte van het Soers stadion maar tikt - nachtmerrie van elke ruiter - de laatste hindernis tegen de bodem. De gedreven Pieter Devos knarsetand na twee fouten die hem allicht uit de individuele competitie stoten. Maar deze eerste ronde is ook een essentieel onderdeel van de landenwedstrijd en na haar voortreffelijke optreden staat de Belgische ploeg lekker op de derde plaats, ex aequo met Italië, achter thuisland Duitsland en de Verenigde Staten. De beste tien landen mogen zich opmaken voor de eindstrijd. Opvallend dat Nederland daar opnieuw niet bij hoort (zie kader).

ZILVER VOOR BELGISCH VIERTAL!

Een dag later is de opdracht van het Belgisch viertal heel duidelijk: de derde plaats consolideren of beter nog de V.S. weghalen van de tweede stek. Duitsland overtreffen in de haar zo vertrouwde arena lijkt wel een ‘mission impossible’, al weet je maar nooit. En dat klopt inderdaad. Stijlrijke veteraan en winnaar van heel wat grote wedstrijden Marcus Ehning zet met de dertienjarige Holsteiner Coolio 42 een fijne nulronde neer (“Coolio weet me nog altijd te verrassen”) en het lijkt wel een koud kunstje voor Daniel Deusser en Otello om het voorbeeld van de routinier te volgen. Sophie Hinners en Richard Vogel/United Touch S lopen een beetje te laat binnen maar geen Duitse haan die daarover kraait. Duitsland regeert in Aken.

Anders ligt het voor de strijd om de tweede plaats waarin Italië en de Verenigde Staten de rol moeten lossen en de Belgen uitzicht krijgen op zilver. Het wordt een nek-aan-nek race met Groot-Brittannië. Nicola Philippaerts en Katanga blijven haperen op twee hindernissen en ook Pieter Devos komt met vier strafpunten niet ongeschonden uit de strijd. Dat allemaal terwijl Ben Maher met Point Break en Harry Charles met LT Holst Freda zonder fouten en met opgestoken arm binnenlopen. Maar in het vervolg van die beslissende omloop gebeurt net het omgekeerde. De combinatie Adrian Whiteway/Chacco Volo (pas 87ste in de openingswedstrijd) zorgt wel met vijftien strafpunten voor een schrapresultaat maar ook Scott Brash en de elfjarige Nederlandse merrie Hello Mango gaan over de eindstreep met vier strafpunten. En dan is het aan de Belgische selectie om voor de revolutie te zorgen. Wat volgt is een bijzonder mooie rit van Thibaut Spits, vloeiend, met veel gevoel gereden, indrukwekkend in zijn eenvoud, gebald vuistje, waarna druk en gewicht terecht komen op de schouders van Abdel Saïd die met Quaker evenwel geen krimp geeft en het Belgische team naar een ongezien resultaat rijdt, het beste ooit op een WK. En dat die zilveren medaille ook nog eens de zekerheid biedt op deelname aan de Spelen in LA 2028 is meer dan zomaar meegenomen. Eerder hebben we in deze kolommen al de lof gezongen van bondscoach Peter Weinberg. Al jaren zorgt de charmante man voor een benijdenswaardige teamspirit en de juiste, door

*Een indrukwekkende sprong van Katanga v/h Dingeshof. Nicola Philippaerts won nu teamzilver met de unieke merrie die vier jaar geleden individueel achtste was op het WK en ook drie EK's afwerkte met eenmaal teambrons en eenmaal teamgoud. Ze sprongen verder nog tweemaal de FEI Nations Cup finale in Barcelona (ESP).
(Foto: Med Hippo Foto - Dirk Caremans)*

iedereen aanvaarde keuzes. En dat is niet vanzelfsprekend in een land dat bulkt van de goede springpaarden en -ruiters.

Resultaat landen WK

1. Duitsland 4.48
2. België 11.69
3. Groot-Brittannië 12.98

4. Verenigde Staten
5. Italië
6. Zwitserland
7. Ierland
8. Frankrijk
9. Denemarken
10. Zweden

IMPRESSIE

Geen openbaring, die zilveren ritten van Thibeu en 'Black Beauty', we worden al langer gecharmeerd door de ruiter en door het paard. Allebei hebben ze de jeugd, de ene zonder complexen op zijn vijfentwintigste, de andere met onmiskenbare flair op zijn elfde. Allebei reikend naar het lieve leven. Ze lijken wel voor mekaar gemaakt. Ik word lyrisch van hun betoverende wandeling in het mooie Aken van Karel de Grote. Samen zijn ze de juiste snelheid, samen zijn ze de juiste galoppade. Dit is niet lopen en springen, dit is glijden, opstijgen, dansen en zweven. Onmerkbaar de streling van de teugel, de beroering van de flanken, sensueel haast. Gaafheid geboren uit diep respect, schoonheid die ontroert en stilte afdwingt. Dit is geen prestatie, wel een kunstzinnige demonstratie. En ja, er stonden ook nog hindernissen in de weg, op de weg, balken en plassen maar hout en water, ze bestaan niet, ze zijn er niet, ik zag ze niet. En de tijd, die stond even stil, eindeloos toegestaan. Mag het, een verslaggever die zich even laat gaan? 🐾

Leo De Vos

*Gebalde vuist bij Thibeu Spits na één van zijn betoverende ritten.
(Foto: FEI/Benjamin Clark)*

Abdel Saïd startte als eerste Belg op dag 1. Peter Weinberg plaatste hem vervolgens als laatste man. Hij weerhield samen met Quaker Brimbelles Z de druk op grandioze wijze en hielp ons land mee aan het zilver. (Foto: FEI/Benjamin Clark)

Na het teamzilver wordt het palmares van Pieter Devos nog wat straffer. Vorig jaar won hij al teamgoud op het EK met deze Casual DV Z, een eigen fokproduct. Verder won Pieter als teamruiter nog goud (in 2019) en brons (in 2021) op het EK alsook het goud op de Olympische Spelen in 2021. (Foto: FEI/Benjamin Clark)

DE SPRONG VAN SPITS, VAN VIJFTIEN NAAR TWEE

Blijft het individuele parcours op de slotdag. Over twee manches, de eerste voor de beste vijftientig en twaalf combinaties in de absolute eindstrijd. Thibeau Spits wijst de weg in de eerste ronde die hij als vijftiende in de tussenstand moet aanvatten. Hij doet dat meesterlijk met een zwierige driesprong en een frivool tikje op de laatste hindernis. Maar na hem regent het vierpunters, onder meer voor Laura Kraut, Sophie Hinnes, Scott Brash, Marcus Ehning en Daniel Deusser. Dat lot is ook Abdel Saïd beschoren. Quaker beroert met de achterbenen een soort golvende steilsprong en dat betekent voor de gewezen Egyptenaar een eerste fout in het concours. Spits springt voor de finale met twaalf naar de vijfde plaats, Saïd is negende. Wat is mogelijk in de slotfase? Het wordt een beklijvende strijd. Mogelijk de rubriek teveel voor Quaker die op de dubbelsprong tot twee keer toe afremt. Niet zo Impress. Spits blijft ook nu weer zijn doeltreffende en vloeiende stijl aanhouden, alweer foutloos. Blij en trots met vingertje in de richting van zijn paard, zo van 'hij is het, hij doet het, dank je wel'. Uitzicht op een medaille plots, de man van Sint-Katelijne-Waver. Het wordt zilver. Alleen Steve Guerdat, de olympische winnaar van Londen en de zilveren medaille van Parijs, blijft met het Franse paard Dynamix de Belheme (Snaike de Blondel x Cornet Obolensky) de onbetwiste winnaar, de zege komt nooit in het gedrang. De beste ruiter van zijn generatie?

Resultaat WK Individueel

1. Steve Guerdat (SUI), Dynamix de Belhem
2. Thibeau Spits, Impress-K van 't Kattenheye Z
3. Harry Charles (GBR), LT Holst Freda
11. Abdel Saïd, 28. Nicola Philippaerts en 70. Pieter Devos 🐾

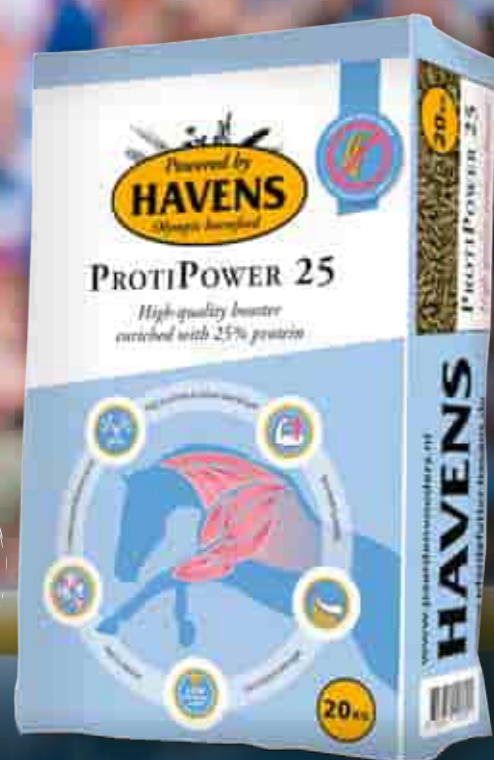
Leo De Vos

Nieuw!

PROTIPOWER 25

Powered by **HAVENS**

*Hoogwaardige eiwitbooster
met maar liefst 25% eiwit!*

Meer
informatie?

GEEF JE PAARD DE SPIERKRACHT OM OPTIMAAL TE PRESTEREN

- * Hoog in eiwitten, vitamines en aminozuren
- * Laag suiker- en zetmeelgehalte
- * Vrij van hele granen, laag in energie

TOT DE LAATSTE BAL EN SECONDE...

Boyd Exell, de in Valkenswaard wonende Australiër, wordt voor de achtste keer individueel wereldkampioen bij de vierspannen. Dit is op zich al een unicum. Hij diende tot de laatste bal te strijden om dit exploitatiewaard te maken voor een vol stadion tijdens de goed georganiseerde Wereldkampioenschappen. Nederland claimde voor de dertiende keer het teamgoud voor Australië en België. Dries Degrieck werd oververdiend vicewereldkampioen.

TOPPRESTATIE

Na drie wedstrijdonderdelen (dressuur, marathon en kegels) hield Exell het hoofd koel en behaalde enkel met 0,30 strafpunten wegens tijdsoverschrijding de individuele gouden medaille. Dries Degrieck werd na een zeer regelmatig outdoorseizoen, verdiend vicewereldkampioen. Eerder dit jaar werd hij in Bordeaux (FRA) al de wereldbekerwinnaar van de indoorcompetities. Brons ging naar Chester Weber (USA) die met 30,40 punten de dressuur op zak stak.

54 DEELNEMERS

Een impressionant deelnemersveld reisde uit zestien landen aan naar de Akense arena, het Mekka van de internationale paardensport. Na twintig jaar kwamen de Wereldkampioenschappen terug en dat was een aanzet voor veel deelnemers, om hier van start te kunnen gaan. Voor velen 'once in a lifetime', voor de top van de vierspannsport, de strijd voor de begeerde wereldtitels.

DRESSUUR

Door de vele deelnemers werd er twee volle dagen dressuur gereden. Juryvoorzitter, onze landgenoot Bert Jambon, hield het hoofd tijdens deze kampioenschappen koel. De Amerikaan Chester Weber zette duidelijk zijn beste dressuurpassen voor. Zege in dit onderdeel met 30,40. Voor Boyd Exell (31,86) en Dries Degrieck met 38,19. Dries bij de top drie van de wereld!

De eerste individuele medaille op een WK voor Dries Degrieck uit Erpe Mere. Individueel vicewereldkampioen en brons met de ploeg. Derde in dressuur, tweede in de marathon én met luttele tijdspuntjes in de kegels zorgde hij voor een nooit gezien resultaat! Eerder dit jaar werd hij al de wereldbekerwinnaar indoor. Een boerenjaar voor Dries! (Foto: Med - FEI/Wilco van Driessen)

In stijgende dressuurlijn tijdens dit seizoen, met grotendeels nieuwe paarden. Glenn Geerts vormt al jaren met Dries Degrieck de basisopstelling voor het succesvolle Belgische H4 menteam. (Foto: Mark Wenten)

Met goede aanleuning, stelling en buiging kun je vooruit. Dries Degrieck eindigde als tweede in de loodzware marathon van dit WK. (Foto: Med - FEI/Wilco van Driessen)

Het individuele podium met goud voor Boyd Exell (AUS) - 142,64, zilver voor Dries Degrieck - 148,85 en brons voor Chester Weber (USA) - 156,77. Als enige beste Europeaan staat Dries tussen de wereldtop van twee andere continenten. (Foto: Med - FEI/Wilco van Driessen)

MARATHON

Acht imposante hinderissen werden door de Duitse parcoursbouwer uitgetekend en toch even opmerken dat de Duitse 'Mannschaft', met het thuisvoordeel, niet voor medailles kon zorgen. Hier een spannende strijd op het scherp van de seconden. Koos de Ronde (NED) draaide het beste rondje in dit onderdeel, met 108,39, net voor de aanklappende Dries Degrieck (109,53). Topprestatie van Dries. Titelverdediger Boyd Exell werd op een zuchtje derde met 110,48. Met een eervolle achtste plaats bevestigde Tom Stokmans bij de wereldtop in dit onderdeel te horen. Tom draait dit seizoen vlot mee in de marathons. Glenn viel in de laatste hindernis bijna van zijn koets, maar zelfs met deze stop, toch nog in het eerste derde (18de) van het deelnemersveld in dit onderdeel. Hij was helemaal niet slecht onderweg. De individuele Sam Gees reed machtig bij dit topforum om zich op rang twintig te klasseren. Er zit toekomst in dit span.

KEGELS

Een technisch zeer moeilijk parcours speelde op zondag als scherprechter in de strijd om de medailles. Slechts één menner kon de dubbele nul rijden, foutloos én binnen de tijd: Bram Chardon legde hiermee de basis voor de winst van de Nederlandse équipe en hij schoof individueel door naar rang vier. Dries Degrieck mocht als voorlaatste de ring inrijden.

Suspense en spanning: enkel 1,13 voor tijd. Dat legde de druk op de schouders van Boyd Exell die met een bonus van 2 ballen de ring kon inrijden. Een koele kikker die professioneel een demo van de menkunst neerzette. Net niet binnen de tijd van

Brons op het WK. Het Belgisch H4 musketiersteam met chef d'équipe Mark Wentin, die hen sinds de WEG in Tryon (USA) 2018, al vele keren op het podium van de landensprijzen weet te zetten. "Dat we de Duitsers op eigen terrein en met hun publiekssteun achter ons gehouden hebben, is een sterk verhaal". (Foto: Hippo Foto Media - Dirk Caremans)

185 seconden, maar met 0,30 strafpunten voldoende voor een achtste opeenvolgende individuele gouden plak. Hiermee schrijft hij geschiedenis.

LANDENPRIJS

Samen met Boyd Exell draafde Tor van den Berge mee op in de Australische ploeg. Amper met twee in plaats van de reglementaire drie deelnemers per land, was ook hij zeer regelmatig in de slipstream van zijn leermeester. Tor reed ook een nulrit in de kegels (enkel +8,89 voor tijd). In de finale stak Nederland hen in extremis nog voorbij. Naast de dubbele nulrit van Bram Chardon, reed ook zijn vader IJsbrand, een nulronde (+ 9,74 voor tijd). Veteraan IJsbrand presteerde met ijskoude zenuwen mee voor het 13de teamgoud voor Nederland. IJsbrand finishte niet onverdiend als negende individueel. Koos de Ronde deed een danige remonte na de marathon dat hij finaal individueel als vijfde afklokte. Hiermee was meteen teamgoud voor Nederland verzekerd. Australië (Boyd Exell en Tor van den Berge) waren met twee sterk genoeg om de zilveren teammedaille binnen te rijden. De Belgische ploeg met Dries

Degrieck (tweede), Glenn Geerts (14de) en Tom Stokmans (17de) kregen na een zeer regelmatig buitenseizoen in aanloop naar het WK het teambrons.

HET BELGISCHE VIERSPANTEAM SCOORT OPNIEUW

Goud: NED (Bram Chardon, IJsbrand Chardon en Koos de Ronde) - 315,13

Zilver: AUS (Boyd Exell en Tor van den Berge) - 317,25

Brons: BEL (Dries Degrieck, Glenn Geerts en Tom Stokmans) - 325,52

Dit WK zal weer voor velen jaren in het geheugen van de atleten, teamomkadering en vooral van de tienduizenden toeschouwers gegrift blijven. Het was topsport van de bovenste plank. Een heel seizoen lang was ik als chef d'équipe uitermate fier op de prestaties van onze menmusketiers. Op naar het EK in 2027 dat wordt gehouden in het Poolse Baborówko. Timing, planning en invulling dienen nu al afgesproken om op eenzelfde elan verder te kunnen werken. 🐾

Mark Wentein

Voor een vierspan zijn er vijf paarden mee zoals bij het team van Dries Degrieck, maar ook acht professionele helpers.
(Foto: Mark Wentein)

Belg Bert Jambon (l), hier in gesprek met zijn Nederlandse collega Hermann Van den Bosch, staat de laatste tijd op het hoogste niveau van de jurering van de internationale mensport. Doortastend en met beslissingen heb je zo'n voorzitter nodig. (Foto: Mark Wentein)

Teamdierenarts Jeroen Declercq volgt intens al jaren de vierspannen met succes op. Chef de Mission KBRF Wendy Laeremans (l) en Evi Vereecke voor de Topsport van PSVL glunderen mee. (Foto: Mark Wentein)

De benjamin van het Belgische team is Sam Gees (25) uit Haaltert. Zijn sport is een familieproject dat hij als amateur naast zijn beroep van timmerman beoefent. Zonder blozende kaken reed hij op dit WK een 22ste plaats tussen tal van deelnemers die dit beroepshalve doen. (Foto: Mark Wenten)

Ons jongste en aankomende talent Sam Gees met zijn partner Anna Van Holle kijkt meer en meer over de haag mee in deze discipline. Zijn deelresultaten zijn soms per onderdeel al beter dan gevestigde waarden. Dankzij het PSVL-trainingsbudget via Topsport Vlaanderen voor niet-olympische disciplines scoren ze in deze werking beregoed. (Foto: Mark Wenten)

Een geconcentreerde Tom Stokmans met zijn echtgenote Daniella. (Foto: Mark Wenten)

In 2004 begon Jan Devaere als chief-steward mannen in Aken. Na 22 jaar trouwe dienst werd hij door zijn collega's voor zijn laatste optreden gelauwerd. Hij zetelt als enige Belg nog in de FEI-mencommissie. (Foto: Mark Wenten)

Drie glunderende kompanen net voor de persconferentie: vlnr. Dries Degriek, Tom Stokmans en Glenn Geerts. Ze schrijven weerom geschiedenis op het WK. (Foto: Mark Wenten)

Een bronzen medaille per ploeg voor de Belgische menmusketiers. Met een speciaal gemaakt aandenken voor het WK 2026. (Foto: Med)

DOEL BEREIKT

LANDENPRIJS: BELGIË VIERDE EN TICKET VOOR OS LOS ANGELES

Tijdens de openingsdagen van het WK in Aken realiseerde België al een eerste doelstelling. Het dressuurteam bestaande uit Jeroen Devroe met Lestor, Wim Verwimp met Jedai de Massa, Larissa Pauluis met

Flambeau en Justin Verboomen met Zonik

Plus reden Team Belgium naar een historische vierde plaats in de landenwedstrijd. Duitsland werd voor eigen volk kampioen met 235.063 voor Groot-Brittannië met 231.445 en Denemarken met 229.426.

Met een teamtotaal van 223,044% verzekerde België zich in de Grand Prix rechtstreeks van deelname aan de Olympische Spelen van Los Angeles 2028. De opdracht was duidelijk: bij de zes beste in aanmerking komende landen eindigen. De Red Musketeers deden nog beter en strandden amper één plaats naast het WK-podium.

Justin Verboomen kreeg met zijn zwarte hengst Zonik Plus 80.885%, een score die alleen door Deense Catherine Laudrup-Dufour en Mount St John Freestyle werd verbeterd.

Zij kregen 82.376%. Larissa Pauluis en Flambeau zagen hun rit beloond met 72.469%, goed voor de 15de plaats. Jeroen Devroe en Lestor werden 35ste met 69.690%. Veteraan Wim Verwimp 52ste met Jedai de Massa (68.121%). Er startten 89 combinaties in de Grand Prix!

België versloeg Nederland dat vijfde werd met 221.428%. Verder eindigden grotere landen met een sterke dressuurtraditie na onze Red Musketeers: 6. Zweden 216.552; 7. Portugal 212.625; 8. USA 210.621; 9. Canada 210.559; 10. Spanje 209.379.

GP SPECIAL: VERBOOMEN VIJFDE

Titelverdedigster Charlotte Fry (GBR) werd met Glamourdale nogmaals Grand Prix Special-wereldkampioen. Haar 82.295%-score leverde haar goud op. Cathrine Laudrup-Dufour (DEN) scoorde met Mount St John Freestyle 80.927%, en ook Katharina Hemmer (GER) kreeg meer dan 80% met Denoix PCH. Haar score van 80.866% bezorgde haar de bronzen medaille. De nummers één en twee waren dezelfde als tijdens vorig WK in Herning 2022.

Regerend Europees kampioen, onze landgenoot Justin Verboomen, en zijn zwarte parel Zonik Plus eindigden heel

Een individuele medaille zat er net niet in voor Justin Verboomen en zijn zwarte parel Zonik Plus.
(Foto: FEI/Leanjo de Koster)

Ook Larissa Pauluis plaatste zich terug voor de Grand Prix Freestyle en kon weer rekenen op haar trouwe partner Flambeau. (Foto: FEI/Lukasz Kowalski)

dicht na Isabell Werth (GER) met Wendy de Fontaine en misten op plaats vijf nipt het podium met 79.362%.

“Zonik is nog maar tien jaar en dit was onze eerste Grand Prix Special sinds het EK in Crozet (FRA). We hadden ons trouwens volledig gefocust op het teamresultaat,” zei Verboomen.

GP FREESTYLE: VERBOOMEN EN PAULUIS TOP

Na haar zege in de GP Special werd Charlotte Fry (GBR) met Glamourdale ook kampioen in de Grand Prix Freestyle. Met een score van 91.907% bracht ze het uitverkocht stadion in vervoering. Cathrine Laudrup-Dufour (DEN) kreeg zilver met Mount St John Freestyle (91.236%), terwijl dressuurlegende Isabell Werth met Wendy de Fontaine (88.650%) de bronzen medaille veroverde.

Het werd een uitzonderlijke titelstrijd met Europees kampioen Justin Verboomen en Zonik Plus als dichtste belager. Ze scoorden 88.439%. Ook Britse Becky Moody was met Jagerbomb een sterke podiumkandidate.

Onze Larissa Pauluis was eveneens geplaatst voor de GP Freestyle en werd met Flambeau mooi 14de (76.432%). Opmerkelijk knap was de negende plaats van Sandra Sysojeva met Maxima Bella (80.175%). Ze woont in België en verdedigde als Litouwse de Poolse kleuren!

Een olympisch ticket én twee Belgische combinaties in de ultieme individuele finale: Bondscoach Jeroen Van Lent mocht met grote tevredenheid terugblikken op zijn Belgische dressuurploeg. Nu kan met vertrouwen toegewerkt worden naar 2028. Ligt een olympische podiumplaats binnen bereik? 🐾

Ludo Van Bouwel

Eventing

OP DE VALREEP EEN OLYMPISCHE KWALIFICATIE

Wat kan paardensport toch spannend zijn en zeker in de eventing. De ambities vooraf waren om in deze olympische discipline een teamticket te halen voor Los Angeles 2028. De chef d'équipe Kai-Steffen Meier nam vijf ruiters mee naar Aken en koos in de ploeg voor

Lara de Liedekerke-Meier/Kiarado d'Arville, Karin Donckers/Leipheimer van 't Verahof, Wouter De Cleene/Ragdoll de Tamise en Senne Vervaecke/Google van Alsingen. Maarten Boon, ooit begonnen als groom bij Kris Vervaecke, mocht met Gravin van Cantos individueel zijn kans wagen.

Na de dressuur stond ons land tiende. De resultaten van Karin, Lara en Senne telden mee. Op het WK werd dus traditioneel met een schrapresultaat gewerkt. Maarten scoorde het beste individuele dressuurresultaat met 31,4. Het was meteen duidelijk dat het nog beter moest want enkel de beste zeven landen konden zich kwalificeren voor de volgende olympiade. In de cross moesten de plannen snel gewijzigd worden. Zowel Maarten als Senne werden uitgesloten. Vooral voor Maarten was het extra spijtig gezien hij helemaal op het einde aan hindernis

25 ten val kwam. Senne moest de strijd staken na een derde weigering. De opdracht was meteen duidelijk voor Wouter. Hij moest gewoon binnenkomen. Met de pas negenjarige Ragdoll klaarde hij de klus. Door het nemen van alternatieven kwamen er wel 37,2 tijdsfouten bij. De 'leading lady's' Karin en Lara deden beide hun job en crossten sterk. Karin had 18,8 tijdsfouten en Lara noteerde er 12,4. Het bleef bij plaats 10 in de tussenstand. Toen kwam de jumping. Frankrijk had een paard dat uitviel bij de keuring waardoor ze een tweede paard verloren. De Fransen speelden zo hun zesde plaats kwijt. Vervolgens lieten de Nederlanders, die voor de Belgen stonden, het afweten in de jumping. Dankzij goede jumpingresultaten, waaronder een foutloze rit binnen de tijd voor Lara die als laatste reed voor het team, haalden de Belgen plaats acht binnen. Gezien de bronzen Amerikanen automatisch mogen starten als gastland nam België de laatste olympische teamplaats in. Dat werd nog gevierd als een overwinning. Het kwam uiteindelijk onverwacht maar het doel was wel bereikt. Het biedt nu ook een heel andere voorbereiding. Een aantal jongere paarden melden zich. Die kunnen nu zeer gericht voorbereid worden.

Lara de Liedekerke-Meier leverde de beste individuele prestatie als 25ste met de 10-jarige Kiarado d'Arville. Samen met Karin Donckers, Wouter De Cleene en Senne Vervaecke haalde ze nog een teamkwalificatie binnen voor de Olympische Spelen. (Foto: Hippo Foto - Dirk Caremans)

Individueel vielen onze landgenoten buiten de prijzen, maar dat kon hun achteraf niet zoveel schelen. Het is eerder zelden dat ons land zo snel olympisch geselecteerd is. Lara werd uiteindelijk 25ste met hun familiaal fokproduct. Karin werd 33ste en was ongelofelijk trots op 'Leipi'. *"In het voorjaar van 2025 onderging hij twee koliekoperaties. Er was een moment waarop ik vreesde dat hij het zelf niet ging halen. Het is ongelofelijk hoe hij hiervan hersteld is. Hier te presteren en bij te dragen aan deze kwalificatie is een overwinning op zich. Ik zal alvast proberen om mijn achtste Olympische Spelen af te werken in 2028. Hoewel het ticket op de valreep kwam, zat de sfeer in ons team altijd goed."*, aldus Karin die één van de zeven ruiters was die hier ook al het WK reden in 2006. Van dat zestal behaalde Andrew Hoy (AUS) een straf resultaat. De achtvoudige olympiër en goed voor zes olympische medailles werd op zijn 67ste individueel zesde met Vassily de Lassos, die heel de wedstrijd medisch gevolgd werd door zijn persoonlijke dierenarts Jeroen Declercq. Andrew reed al in 1982 zijn eerste WK! Het moment na de crossfinish was intens mooi. Hij sprong van zijn paard, gaf hem een knuffel en vroeg alle toeschouwers om te applaudisseren. Doe het hem maar na. Hij bewees dat hij eigenlijk nog een plaats had verdiend op de Olympische Spelen in 2024. Voor WK-debutant Wouter (46ste), die in tegenstelling tot Lara en Karin geen fulltime professional is, was dit ook allemaal zeer bijzonder: *"De laatste dag met de jumping gaf echt een apart gevoel. Iedereen is boven het individuele gegaan en dat heeft eindelijk geholpen om dit teamresultaat te behalen."*

LEGENDARISCHE MICHAEL JUNG

Wat een individuele kampioen is Duitser Michael Jung, die geëmotioneerd was om op de heilige Duitse grond andermaal wereldkampioen te kunnen worden. Hij rekende op zijn regerende olympische kampioen Fischerchipmunk FRH. Het 18-jarige product van Contendro I x Heraldik xx eindigde knap op zijn dressuurscore en ruilde zo het brons in voor goud. Eerder wonnen ze in 2022 al het WK teamgoud, wonnen ze samen twee keer teamgoud op het EK, om dan nog maar te zwijgen van hun twee individuele zilveren EK-medailles samen in 2019 en 2025. Alles samen werd Michael Jung al drie keer individueel olympisch kampioen, twee keer individueel wereldkampioen en drie keer individueel Europees kampioen. Met zijn 44 jaar lijkt hij wel nog even mee te kunnen doen. Het podium in Aken kreeg nog twee sterke Britse duo's op zilver en brons: 2. Rosalind Canter/Lordships Graffalo en 3. Laura Collett/London 52. De dames droegen ook bij aan het overtuigende teamgoud van de Britse ploeg, die verder nog bestond uit Tom McEwen/JL Dublin (zevende) en Gemma Stevens/Flash Cooley (EL). De Duitsers wonnen één

van hun vele medailles en waren nog goed voor het teamzilver. De drie andere teamleden buiten Michael Jung waren Malin Hansen-Hotopp/Carlitos Quidditch K (negende), Julia Krajewski/Uelzener's Nickel (17de) en Libussa Lübbecke/Caramia FRH (41ste).

In het totaal waren 88 atleten present uit 27 landen. 🐾

Mathias Wentein

Na de olympische titel in 2024 werd Michael Jung met Fischerchipmunk FRH nu ook de individuele wereldkampioen. Zijn palmares wordt stilaan legendarisch. (Foto: FEI/Benjamin Clark)

OPBOUWEN NAAR DE TOEKOMST

Ook de para-equestrian dressuurruiters waren verheugd om te mogen rijden in Aken. Jury Marc Urban en steward Jeannine Van Cleempoel genoten de eer als official aan de slag te mogen. Onze ploeg bestond uit Barbara Minneci/Freiherr von Nymphenburg,

Emma Vercammen/Odin, Kevin Van Ham/Eros van Ons Heem en Francesca Vanhoeck/Fastlane van 't Beekhof. In de landenklassering behaalden ze de tiende plaats op 20 landen. Een paralympische teamsselectie zat er nog niet in, maar enkele nieuwe combinaties tonen dat een selectie eventueel nog later gehaald kan worden. De Amerikanen lijken alvast op te bouwen naar Los Angeles. De winnende ploeg bestond uit Kate Schoemaker/Vianne, Fiona Howard/Diamond Dunes, Marie Vonderheyden/Fan Tastico H en Rebecca Hart/Floratina. Duitsland en Nederland behaalden zilver en brons. Individueel scoorde Barbara Minneci twee keer het beste Belgische resultaat in Graad III met haar beloftevolle Oldenburger (11de en 12de). Emma Vercammen, die een 'personal best' realiseerde, volgde in hun spoor (14de en 13de). De andere twee Belgen reden in Graad V. Kevin Van Ham was daar twee keer de beste (11de en 10de). Terwijl Francesca in de twee Grand Prix's 12de en 18de werd. De finale Freestyle haalden onze landgenoten niet. Toch heerste ook hier een goede sfeer. Kevin: *"Het was fantastisch om op deze prestigieuze heilige gronden te mogen rijden."* Ook Barbara, al toe aan haar derde WK, genoot duidelijk: *"Het was echt een toporganisatie. Ik mocht hier al eens rijden toen we in quarantaine waren voor de Paralympische Spelen in Tokio. Maar zo'n magnifieke piste went niet. Onze teamgeest was echt top. We hebben drie nieuwe paarden in het team en we zijn enthousiast voor de toekomst."*

Voor deze ruiters wordt het Europese kampioenschap dus een belangrijke wedstrijd in 2027. Die zal doorgaan in Vejle (DEN) van 18 tot 22 augustus. 🐾

Mathias Wentein

De jonge Emma Vercammen maakte met Odin haar WK-debuut in Graad III en scoorde meteen een 'personal best'. (Foto: Hippo Foto Media)

Voltige

EINDE EN BEGIN IN VOLTIGE

Voor Lauren Vanlerberghe, die in december 30 wordt, betekende Aken het einde van haar individuele voltigecarrière. Ze begon als juniore in 2011 op het EK in Le Mans.

Ze vertrouwde toen op Kalusha. Ze was in die lange periode steeds een ambassadrice voor de Belgische voltige. Na nog wedstrijden in ons land, Nederland, Oostenrijk en Tsjechië haalde ze in 2014 een junioroverwinning in Saumur. Ook in Zwitserland en Duitsland was ze later actief. Elf jaar geleden won ze een Pas-de-Deux Senior 3* samen met Tessy Maertens in Frenstat pod Radhostem (CZE). Tien jaar geleden nam ze deel aan de wereldbekermanche in Mechelen. Ze trok nog naar veel bekende internationale wedstrijden.

Ze nam deel aan diverse wereldbekerwedstrijden en wereldkampioenschappen. Menigmaal haalde ze de top 10. Dit jaar bouwde ze op naar haar afscheidswedstrijd in Aken. Ze werd op Glenn en met aan de lounge Lasse Kristensen (DEN) verdienstelijk 16de bij de individuele dames op 46 deelnemers. Alice Layher won goud voor Duitsland. Ook Jolien Aerts trad aan voor ons land en werd 32ste. Lauren vormde verder een onderdeel van de nieuwe 'Belgische squad', een primeur voor ons land en een team dat pas anderhalf jaar geleden ontstond. Zes dames behaalden een vermeldenswaardige tiende plaats op 16 landenteams. Het trouwe paard van dienst was Bogar gelonged door Carolin Noner (GER). Lauren deelde haar ervaring met heel wat jonge

dames voor wie deze prestaties, net als voor hun familieleden, mooie emoties

naar voor brachten. Het team bestond verder uit Auke Talpe, Jolien Aerts, Lotte Berghman-Pukova, Saar Borgmans en Zita Goffaux. De jongste, Lotte, was pas elf jaar. Er lijkt dus nog een mooie toekomst te volgen voor dit team dat begeleid werd door chef d'équipe Natalie Pannemans. Duitsland won goud net als in de algemene landenstand. Lauren besloot als volgt:

"Ik ben inmiddels 18 jaar competitief in de voltige en dat eist zijn fysieke tol. Je mag niet vergeten dat wij gymnastiek op hoog niveau bedrijven en dat vereist dagelijkse trainingen. Ik voel me momenteel goed, al werd ik de laatste jaren regelmatig geconfronteerd met blessures en steeds langere revalidatie. Mijn rug speelde steeds vaker parten en ik voelde dat ik niet langer voluit kon gaan. Het einde van mijn sportieve carrière speelde om al die redenen al langer in mijn hoofd en

waar kan je er mooier een punt achter zetten dan op het WK in Aken? Ik was er sowieso één van de oudste deelnemers. Mijn laatste performance was zeer emotioneel. Op het moment zelf heb ik genoten, het besef kwam pas nadien. Als ik terugblik,

Voor het eerst had ons land een squad aan de start van een WK. Lauren Vanlerberghe (r) deelde haar ervaring met dit jonge team en nam ook afscheid van de individuele sport na een mooie en lange carrière op hoog niveau. (Foto: www.sportfotos-lafrentz.de)

ben ik gestopt op een hoogtepunt. Natuurlijk waren er details die beter konden, al kan en mag ik tevreden zijn." 🐾

Mathias Wentein

IN DE COULISSEN

Uiteraard volgden wij van dichtbij alle prestaties. Het samenbrengen van verschillende disciplines verstevigt nog meer het teamgevoel. Geniet verder nog van dit foto-overzicht.

Mathias Wentein

Intens genieten bij het team van Thibea Spits net na afloop van de individuele finale. Impress-K van 't Kattenheye Z samen met vlnr. groom Yarni Van Kempen; vader Patrik Spits, die Impress ooit als jong paard ontdekte puur op basis van zijn gedrag in de weide, en moeder Kristel Ceulemans. (Foto: Mathias Wentein)

Vicewereldkampioen jumping Thibea Spits en bronzen Harry Charles omringen wereldkampioen Steve Guerdat, die eerder al individueel olympisch en individueel Europees kampioen werd. (Foto: FEI/Benjamin Clark)

De eigenaars werden mee betrokken in de huldigingen zoals hier bij de jumping. Vader Patrik Spits mocht de honneurs delen met zijn zoon Thibeuu. (Foto: FEI/Benjamin Clark)

Een stralende dressuuramazone Larissa Pauluis en Flambeau tijdens de keuring. (Foto: Med Liz Gregg)

Onder leiding van vader Kris worden de paarden van vierspanmenner Glenn Geerts begeleid naar de keuring. (Foto: Med Liz Gregg)

Het mooie aan deze wereldkampioenschappen is dat verschillende disciplines op één plaats samen komen. Philip Cauwels (l), die al vele jaren de wereldkampioenschappen menen volgt, luistert met aandacht naar Stanny Van Paesschen, die terug met succes de Britse springruiters bijstond. (Foto: Mark Wenten)

Familiaal geluk bij Pieter Devos. Samen met zijn echtgenote Caroline Poels en hun kinderen Lisa en Vic in de 'riders bar'. (Foto: Mark Wenten)

De sfeer zat goed in de Belgische jumpingploeg. Vlnr. Filip Lacus, assistent Peter Weinberg; Patrik Spits; Abdel Saïd; Thibaut Spits en Gunter Van Lent, Secretaris Generaal KBRSF. (Foto: Mark Wenten)

KBRSF-voorzitter Bart Stokmans (r) supporteerde uiteraard ook voor zijn broer en vierspannener Tom Stokmans. (Foto: Mark Wenten)

Vlnr. de heer en mevrouw Bart Stokmans, Tom Stokmans en Eddy De Smedt (Adviseur Topsportcel) genieten samen in de 'Drivers' Club' van de goede resultaten. (Foto: Mathias Wenten)

De wedstrijden werden op de voet gevolgd namens de KBRSF, PSVL en LEWB. Vlnr. Cathy Marlier (administratief directeur KBRSF), Jeroen Van Lent (teammanager dressuur), broer Gunter Van Lent, Wendy Laeremans (Directeur Sport KBRSF), Evi Vereecke (Technisch Directeur Topsport Paardensport Vlaanderen) en Elise Van Gysel (Verantwoordelijke Topsport LEWB). (Foto: Mark Wenten)

Anne d'Ieteren (l), namens LEWB lid van het KBRSF-bestuursorgaan, en Aline Kennof, teamleider competitie bij Paardensport Vlaanderen, volgden onze landgenoten ook vanop de eerste rij. (Foto: Mark Wenten)

Als zoon Dries net vicewereldkampioen vierspanmennen wordt dan moet vader Ivan Degrieck zelf even de leidsels overnemen. (Foto: Mathias Wentein)

Een complementair duo Dries Degrieck en zijn vriendin de Britse Tara Wilkinson die mee gelauwerd werd als groom. (Foto: Mélanie Guillaumot)

Dries Degrieck als vicewereldkampioen in de prijsuitreiking samen met zijn ouders Ivan en Carine Hillebrant. (Foto: Mathias Wentein)

Klaar voor ontvangst van het teamzilver in de regen. Vlnr. Abdel Saïd, Nicola Philippaerts, Peter Weinberg, Pieter Devos en Thibaut Spits. (Foto: FEI/Benjamin Clark)

De staf van Team Belgium: vlnr. Silke Hamerlinck (communicatieverantwoordelijke), Evi Vereecke, Wendy Laeremans en Elise Van Gysel. (Foto: Med Equibel)

44 jaar na zijn eerste WK eventing werd Andrew Hoy (AUS) zesde met Vassily de Lassos. (Foto: FEI/Leanjo de Koster)

FEI-voorzitter Ingmar De Vos mocht samen met de voorzitter van de organisatie Stefanie Peters (GER) een geslaagd WK afsluiten. (Foto: ALRV/Andreas Steindl)

Proud to feed their dream

Een exclusieve blik achter de schermen: ontdek wat deze vice-kampioenen gevoerd kregen op weg naar het WK in Aken!

Nicola Philippaerts

Het menu van Katanga vh Dingeshof

Ochtend:

Sport Zen Mix & Muscle Plus

Middag:

Sport Zen Mix
& Muscle Plus

Avond:

Sport Zen Mix &
Fiber Mash

9 kg hooi

Thibaut Spits

Het menu van Impress-K van 't Kattenheye Z

Ochtend:

Active Cube & Racing Mix

Middag:

Fiber Mash

Avond:

Active Cube & Racing Mix

Onbeperkt hooi

Pieter Devos

Het menu van Casual DV

Ochtend:

Sport Zen Mix
& Muscle Plus

Middag:

Sport Zen Mix
& Muscle Plus

Avond:

Sport Zen Mix & Muscle Plus

Op transport & wedstrijd: Fiber Mash ter vervanging van haar weidegang en om extra vocht en verteerbare vezels te geven.

8 kg hooi

Klaar om ook jouw droom te voeden?

www.equilannoo.eu

VIERING IN BONHEIDEN

Op dinsdag 15 september verzamelden heel wat atleten, grooms, eigenaars, familieleden, medische team, bestuurders, ... voor een mooie huldiging van alle deelnemers aan de wereldkampioenschappen. In de buitenpiste van het Hippisch centrum

Bonheiden werd iedereen keurig bedankt en in de bloemen gezet. We volgden dit vanop de eerste rij met dit foto-overzicht. 🐾

Tekst en foto's: Mathias Wenten

Leden van het para-equestrian team genoten van de aandacht. Vlnr. Bart Stokmans (die als voorzitter feliciteerde), Kevin Van Ham, Barbara Minneci, teammanager Jeroen Van Lent en Emma Vercammen.

Lauren Vanlerberghe (met bloemen) werd omringd door het voltigeteam gehuldigd voor haar individuele carrière, die ze in Aken afsloot.

Grooms en medische staf werden ook bedankt voor hun bijdrages in het Belgische succes.

Het eerst van de drie olympische tickets werd geschonken door Elise Van Gysel aan vlnr. eventers Maarten Boon, Karin Donckers en Wouter De Cleene.

Felicities voor het centrale bronzen menteam. Vlnr. Bart Stokmans, Tom Stokmans, Glenn Geerts, Dries Degrieck en Gunter Van Lent.

De zilveren jumpingploeg werd ook gehuldigd. Vlnr. Peter Weinberg, Thibaut Spits, Pieter Devos, Abdel Saïd, Nicola Philippaerts, Emilie Conter (reserve), Gunter Van Lent en Eugène Mathy (Vicevoorzitter KBRFSF).

Thibaut Spits samen met Tony Raman en Annemarie Strobbe, de fokkers van Impress-K van 't Kattenheye Z.

